Příjmení:

Příklady na této a další stránce vyřešte. Odpověď vždy napište do připravené mezery.

- 1. Máme dvě křivky v rovině: množinu $P = \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 \mid y = x^2\}$ a kružnici o poloměru 1 se středem v bodě (3,0). Najděte bod množiny P, který je nejblíže ke kružnici.
 - a) (2b) Zformulujte tuto optimalizační úlohu. Pokud je možných více formulací, vyberte tu nejvýhodnější na řešení.
 - b) (2b) Úlohu vyřešte: najděte všechna optimální řešení a dokažte, že jich víc není. (Nápověda: Pokud řešení povede na kořeny polynomu vyššího než druhého stupně, nevyděste se a přemýšlejte.)

Množina P je parabola. Vzdálenost od kružnice je rovna vzdálenosti od jejího středu minus poloměr. Tedy hledáme bod na parabole nejbližší k bodu (3,0). Tedy minimalizujeme $(x-3)^2+y^2$ za podmínky $y=x^2$, tedy minimalizujeme $(x-3)^2+x^4$. Stacionární bod: $2(x-3)+4x^3=0$, tedy $2x^3=3-x$. To je sice kubická rovnice, ale uhodneme řešení x=1. Pokud by někdo pochyboval, že toto řešení je jediné, stačí si nakreslit křivky $y=2x^3$ a y=3-x a vidíme, že jiný průnik nemají. Optimální bod na parabole je tedy (x,y)=(1,1).

- 2. Minimalizujeme funkci f(x,y) = |x-y+1| + |x+y-2| za podmínek $x,y \ge 0$.
 - a) (2b) Je tato optimalizační úloha konvexní? Odpověď dokažte (smíte použít libovolné věty dokázané ve skriptech). Úloha je konvexní, když je množina přípustných řešení konvexní a účelová fce je konvexní. Příp. množina je zjevně konvexní, protože to je množina $\{(x,y) \mid x \geq 0, \ y \geq 0\}$, tedy nezáporný kvadrant. Úč. fce je konvexní, protože např. $|x-y+1| = \max\{-x+y-1, x+y-1\}$ je maximum afinnich funkci, coz je konvexni fce. A soucet konvexnich fci je konv. fce.
 - b) (2b) Transformujte úlohu na lineární program. Pokud myslíte, že to nejde, odůvodněte a následující úkol nedělejte. Minimaluzuj u+v za podminek $x-y+1 \le u, -x+y-1 \le u, x+y-2 \le v, -x-y+2 \le v, x,y \ge 0, u,v \in \mathbb{R}$.
 - c) (2b) Napište k tomuto lineárnímu programu duální úlohu. Mechanicky dle postupu ve skriptech, psat to sem nebudu.
- 3. (2b) Hledáme lokální maximum funkce $f(p,q)=(p^2+q^2)\sin(p-q)$. Napište iteraci Newtonovy metody. (Pokud se ve vzorci vyskytnou derivace, spočítejte je. Případnou inverzi počítat nemusíte.)

Iterace je $(p_{k+1}, q_{k+1}) = (p_k, q_k) - f''(p_k, q_k)^{-1} f'(p_k, q_k)^T$. Jacobiho matice je $f'(p, q) = [2p\sin(p-q) - (p^2 + q^2)\cos(p-q) - 2q\sin(p-q) + (p^2 + q^2)\cos(p-q)]$. Hessova matice f''(p, q) je matice 2×2 , nemusela se explicitne pocitat, vyjde dost dlouha.

- 4. Hledáme extrémy funkce x + 2y za podmínky $x^2 + y^2 = 4x + 1$.
 - a) (2b) Najděte všechny kandidáty na extrémy metodou Lagrangeových multiplikátorů. Klasicke pouziti metody Lagr. mult., jen se musi umet vyresit vznikla soustava 3 nelinearnich rovnic o 3 neznamych x, y, λ . Jsou dve reseni (po zahozeni λ): (x, y) = (1, -2) a (x, y) = (3, 2). To jsou kandidaty.
 - b) (2b) Nakreslete obrázek, kde bude množina přípustných řešení, všechny nalezené kandidáty na extrémy a vrstevnice účelové funkce procházející jedním vybraným kandidátem.

 Aby se zjistilo, jak vypada mnozina prip. reseni, je treba doplnit fci v podmince na ctverec, tedy $x^2 + y^2 4x 1 = (x-2)^2 + y^2 5$. Ted se vidi, ze prip. mnozina je kruznice se stredem (2,0) a polomerem $\sqrt{5}$. Vrstevnice pak budou kolmice k vektoru (1,2), budou tecne k te kruznici.
 - c) (1b) Úvahou rozhodněte o každém kandidátu, zda je to extrém a případně jaký (lokální/globální, minimum/maximum).
- 5. Dokažte následující dvě tvrzení: Pro každou matici \mathbf{A} (s reálnými prvky) a každé kladné číslo t je matice $\mathbf{A}\mathbf{A}^T + t\mathbf{I}$
 - a) (2b) positivně definitní, Z definice pos. definitnosti musime dokazat, ze pro kazde $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$ plati $\mathbf{x}^T (\mathbf{A} \mathbf{A}^T + t \mathbf{I}) \mathbf{x} = \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{A}^T \mathbf{x} + t \mathbf{x}^T \mathbf{x} > 0$. Je $\mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{A}^T \mathbf{x} = (\mathbf{A}^T \mathbf{x})^T (\mathbf{A}^T \mathbf{x}) = \|\mathbf{A}^T \mathbf{x}\|^2 \geq 0$ pro vsechna $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$ (tato finta byla ve skriptech, na prednaskach a na cvicenich), neboli matice $\mathbf{A} \mathbf{A}^T$ je pos. semidefinitni. Protoze $\mathbf{x}^T \mathbf{x} = \|\mathbf{x}\|^2 > 0$ pro vsechna $\mathbf{x} \neq \mathbf{0}$ (zadny nenulovy vektor neni kolmy sam na sebe), jsme hotovi.
 - b) (1b) regulární. Zde by stacilo napsat, ze kazda pos. definitni matice je regularni to bychom uznali i bez dukazu. Dukaz (ve skriptech) je napr. takto: pos. def. matice ma spektralni rozklad $\mathbf{V}\Lambda\mathbf{V}^T$ kde vsechna vlastni cisla (diagonalni prvky matice Λ) jsou kladna a tedy matice Λ je regularni a tedy matice $\mathbf{V}\Lambda\mathbf{V}^T$ je regularni protoze \mathbf{V} jsou ortogonalni.
- 6. Máme množinu $X = \{(x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3 \mid x_1 + 2x_2 + x_3 = 1, 2x_1 x_2 2x_3 = 2\}.$
 - a) (2b) Parametrizujte množinu jako $X = \{ \mathbf{A}\mathbf{y} + \mathbf{b} \mid \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n \}$ (tj. najděte $n, \mathbf{A}, \mathbf{b}$). Pokud to nejde, odůvodněte. Zde jste skoro vsichni bez premysleni napsali $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & -2 \end{bmatrix}$ a $\mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}$, coz je spatne. Je totiz rozdil, jestli napiseme $\{\mathbf{x} \in \mathbb{R}^m \mid \mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b} \}$ a nebo $\{\mathbf{A}\mathbf{y} + \mathbf{b} \mid \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n \}$, to jsou dve uplne jine mnoziny. Obe reprezentuji afinni podprostor, ale jedna jako mnozinu reseni soustavy rovnic $\mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{b}$, druha jako podprostor rng \mathbf{A} (protoze $\{\mathbf{A}\mathbf{y} \mid \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n \} = \operatorname{rng} \mathbf{A}$) posunuty o vektor \mathbf{b} . Ukolem bylo prevest prvni reprezentaci na druhou. Reseni: Mnozina X je mnozina reseni linearni soustavy $\{x_1 + 2x_2 + x_3 = 1, 2x_1 x_2 2x_3 = 2\}$. Tuto mnozinu chceme vyjadrit jako nulovy prostor matice soustavy $\begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & -1 & -2 \end{bmatrix}$ plus partikularni reseni soustavy \mathbf{b} (ktere se obvykle znaci \mathbf{x}_0 , coz vas asi spletlo). Protoze $\{\mathbf{A}\mathbf{y} \mid \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n\} = \operatorname{rng} \mathbf{A}$, tedy sloupce \mathbf{A} musi tvorit bazi toho nuloveho prostoru. Partikularni reseni je napr. $\mathbf{b} = (1,0,0)$. Nulovy prostor ma dimenzi n=1 (mnozina reseni soustavy je primka) a jeho baze je napr. $\{(3,-4,5)\}$. Tedy je $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 \\ -4 \\ 5 \end{bmatrix}$. Pro prehlednost shrneme:

$$X = \{ (x_1, x_2, x_3) \in \mathbb{R}^3 \mid x_1 + 2x_2 + x_3 = 1, \ 2x_1 - x_2 - 2x_3 = 2 \} = \{ \mathbf{A}\mathbf{y} + \mathbf{b} \mid \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n \} = \{ \begin{bmatrix} 3 \\ -4 \\ 5 \end{bmatrix} y + \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \mid y \in \mathbb{R} \}$$

b) (2b) Jaká je vzdálenost bodu $\mathbf{z} = (0,0,1)$ od množiny X?

Tu muzeme pohodlne spocitat z vysledku vyse, kde jsme vsechny body mnoziny X vyjadrili jako (3,-4,5)y+(1,0,0) pro vsechna mozna $y \in \mathbb{R}$. Ctverec vzdalenosti tohoto bodu k bodu \mathbf{z} je tedy $\|(3,-4,5)y+(1,0,0)-(0,0,1)\|^2 = (3y+1)^2+(-4y)^2+(5y-1)^2$. To musime minimalizovat pres $y \in \mathbb{R}$. To vyresime polozenim derivace podle y rovne nule. Vyjde y=1/25 a ctverec vzdalenosti je 48/25=1.92.